

Parochie Sint Petrus

Uden - Boekel - Odiliapeel - Venhorst - Volkel - Zeeland

Info

Deze pagina verschijnt elke tweede woensdag van de maand en valt onder redactionele verantwoordelijkheid van het bestuur van de Sint Petrus Parochie.

Parochie Sint Petrus www.parochiesintpetrus.nl

Parochiecentrum Sint Petrus
Openingsstijden:
Ma. t/m vr. 09:00 – 12:30; 13:00 – 17:00
Kerkstraat 25, 5401 BC Uden
Tel. 0413-263154
E-mail: info@parochiesintpetrus.nl
Bankrekening (IBAN): NL25RABO0174948999
Voor spoedgevallen buiten de openingsstijden: 06-21204630

Sint Petrus Uden

Kerkstraat 24, 5401 BE Uden

Vieringen Sint Petruskerk

Zaterdag:
- 18.30 uur
Zondag:
- 09.00 en 10.30 uur
Maandag t/m vrijdag:
- 19.00 uur (voorafgegaan door Vespers om 18.40 uur)
Eerste dinsdag v.d. maand:
- 09.30 uur
Vrijdag:
- 18.00 uur uitstelling H. Sacrament

Dagelijks geopend van
09.00 – 19.30 uur

Sint Agatha Boekel

Kerkstraat 37, 5427 BB Boekel

Vieringen
Zondag: 11.00 uur
Woensdag: 19.00 uur
(Sint Petruskapel)

Mariakapel

De Mariakapel is open van 09.15 – 18.45 uur
Dinsdag en vrijdag:
09.15 – 12.30 uur

H. Jacobus de Meerdere Zeeland

Kerkstraat 51, 5411 EA Zeeland

Vieringen
Zondag: 09.30 uur
Vrijdag: 19.00 uur

H. Antonius Abt Volkel

Kloosterstraat 4, 5408 BC Volkel

Vieringen
Zaterdag: 19.00 uur
Maandag: 19.00 uur

H. Kruisvinding Odiliapeel

Oudedijk 43,5409 AB Odiliapeel

Vieringen
Zaterdag: 17.00 uur

H. Jozef Venhorst

Sint Josephplein 16,
5428 GL Venhorst
Tel. 0492-351216

Vieringen
Donderdag: 19:00
Zaterdag: 19:00
Zondag: 10:00

Huwelijk en seksualiteit

Ze zijn er nog wel, maar je moet ze ver gaan zoeken: mensen die er openlijk van getuigen dat ze geloven dat huwelijk en seksualiteit bij elkaar horen. Daarom toog ik onlangs met een medeparochiaan naar Hilversum waar een symposium gehouden werd over dat onderwerp. Ik kwam er bemoedigd van thuis, vooral met het gevoel dat ik toch niet de enige ben die zich nog druk maakt over de verkwanseling van de mooiste en belangrijkste ervaring van een mens. Het meeste indruk maakte op mij toch opnieuw de verwoording van *'The theology of the body'*, van Paus Johannes Paulus II, dit keer door William Newton, hoogleraar

aan het Internationaal Theologisch Instituut in Oostenrijk. Het is een waterdichte verklaring voor het feit dat seksualiteit het best tot zijn recht komt binnen het monogame huwelijk. Niet verassend natuurlijk als conclusie, maar wel heel interessant is toch de weg waarlangs de paus tot deze conclusie komt. Newton noemde twee wegen die hetzelfde laten zien. Een weg van bovenaf, die de autoriteit van de Bijbel erkent. Met name het scheppingsverhaal, waarin God de bedoeling van de mens verwoordt. En een weg van onderop, de eigen ervaring van mensen. Enerzijds de duizenden liefdesliefjes, die het verlangen van jonge mensen dat hun

relatie uniek en blijvend zal zijn symboliseren, die in veel steden aan bruggen gekluisterd zijn. Anderzijds de eenvoudige waarneming van het menselijk lichaam. Mannelijk en vrouwelijk: in hun bouw kennelijk aanvullend en voor elkaar bestemd. Verder betoogde hij dat geest en lichaam van de mens een onverbreeklijke eenheid vormen die dus ook alleen samen ja kunnen zeggen. Een lichaam dat ja zegt zonder de geest is feitelijk een leugen van de mens ten opzichte van zichzelf en de ander en beschadigt beiden. Het is binnen het bestek van dit artikel onmogelijk om de magistrale onderbouwing van Paus Johannes Paulus II

recht te doen, maar voor mij was het een ongekende eye-opener. Vroeger wist ik alleen dat 'het' niet mag omdat 'God het niet wil'. En als je dan lekker niet in God geloofd heb je ook mooi nergens last van. Maar die vlieger gaat niet op. Dan kun je jezelf voor de gek houden totdat je de rekening gepresenteerd krijgt. Inmiddels weet ik pertinent zeker dat het een universeel menselijk gegeven is. God wil geen dingen van mensen die hen ongelukkig zouden maken. God wil alleen dat we gelukkig zijn en daarom heeft Hij ons geholpen met inzichten over onszelf. De drie monotheïstische godsdiensten van de wereld, Islam, Jodendom en Christendom denken er alle eender over. Maar ook zonder godsdienst zou je dus tot dezelfde conclusie kunnen komen. Het lijkt overi-

gens een verloren strijd hier in onze bevrijde wereld. Dageelijks worden onze jongeren van alle kanten bestookt met de filosofie dat alles goed is, mits je het beiden maar leuk vind. Dat je ziek kunt worden van appels die niet rijp zijn wordt hen niet verteld. En ondertussen vreet zich een akelig soort kanker steeds verder onze samenleving binnen en worden mensen steeds maar meer consumptieartikelen voor elkaar. Toegegeven, een levenslang verbond zoals een huwelijk bedoeld is, kan soms best aanvoelen als een last. Waarachtig christelijk geloof kan daar echter heel veel bij helpen. Maar niets zou erger zijn dan dat we ons diepste verlangen smoren omdat het toch niet haalbaar lijkt.

diaken Pieter Raaijmakers

Met volle teugen

Onder een wijd bladerdak van bomen waarin flonkergaatjes zijn gekomen zie ik met mijn ogen dicht de zon spelen met donker en licht.

Ik voel de warmte op mijn huid, hoor kindergelach en vogelgefluit "vrede", denk ik. "dit is vrede", en heb toen maar even gebeden.

Ik drink gulzig zon en schaduw; ik geniet, want de donkere wereld van verdriet hangt als een zware onweerswolk vlakbij. Ze blijft hangen; gaat niet voorbij.

Nog éven is de dreiging ver nog even; tot ik mijn ogen

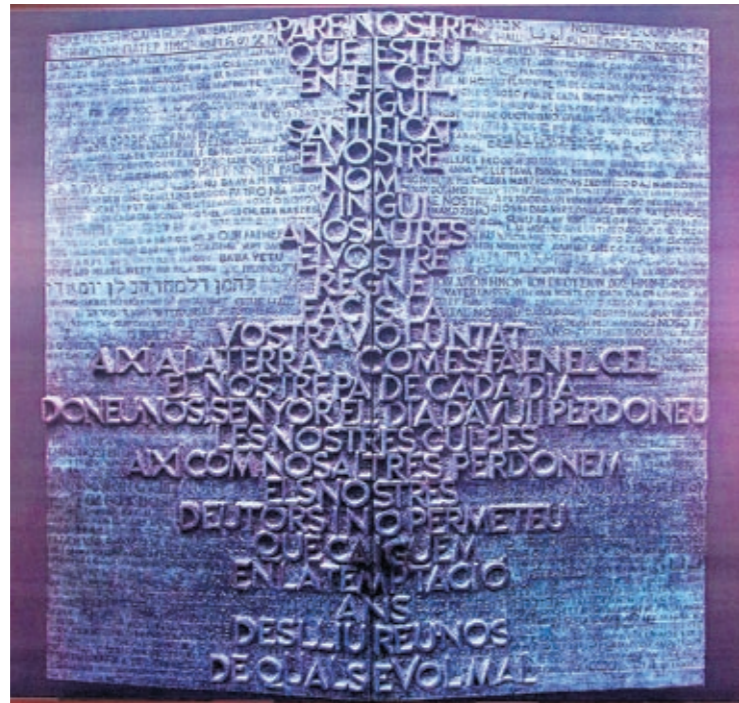
open sper. Dan geselt de wereld zijn bitterheid en ben ik het spoor bijna kwijt.

Dan ben ik verstomd; zonder rede lijkt het vredig gevoel lang geleden. Verbittering mag er niet komen (dat wist ik toen al onder de bomen)

Want: had ik mijn dorst niet geleest dan was het met mij niet zo best: had ik geen vrede gevoeld, was ik vergeten hoe God het bedoelt.

Marianne

Tekst 'Onze Vader' verandert

Het Onze Vader in alle talen op de deur van de Sagrada Familia in Barcelona

Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden,

zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren en breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van het kwade.

Het zal, maar weinigen zijn ontgaan, de tekst van een

van onze meest vertrouwde gebeden, het Onze Vader, gaat veranderen. Velen zullen het voor kennisgeving hebben aangenomen maar sommigen zullen misschien gedacht hebben: 'Waar is dat nou weer voor nodig, wie bedenkt nou zoiets', of andere overwegingen van min of meer gelijke aard. Al sinds jaar en dag waren in het Nederlandse taalgebied, Nederland en Vlaanderen, verschillende versies in omloop van het Onze Vader, en al die tijd bleek het niet mogelijk om tot overeenstemming te komen over een gezamenlijke versie. Met de recente publicatie van het Klein Missaal voor de Nederlandse Kerkprovincie beschikt Nederland nu over een eerste resultaat van de intensievere samenwerking tussen de Vlaamse en de Nederlandse bisschoppen. Deze samenwerking is tot uiting gekomen in de nieuwe vertaling van het Romeins Missaal, waaraan een Commissie Mixta, de gezamenlijke Nederlandse – Vlaamse commissie voor nieuwe ver-

talingen, veel werk heeft besteed. Inmiddels hebben de Romeinse Congregatie voor de Eredienst, de Belgische en de Nederlandse Bisschoppenconferenties hun goedkeuring aan de nieuwe vertaling verleend. De grootste wijziging in het Onze Vader is dat de tekst 'leid ons niet in bekoring' is vervangen door 'breng ons niet in beproeving'. De reden hierachter is dat beproeving een meer correcte vertaling is van het Latijnse woord tentatio. Bovendien wordt bekoring tegenwoordig eerder geassocieerd met iets moois, iets positiefs, terwijl in deze context van het gebed iets van het kwaad wordt bedoeld. In de Protestantse versie van het Onze Vader wordt gebruikt men overigens het woord verzoeking. Wanneer de nieuwe vertaling officieel in gebruik wordt genomen is op dit moment nog onbekend. De bisschoppenconferentie zal t.z.t. nog bekend maken wanneer de nieuwe misteksten met het nieuwe Onze Vader in gebruik genomen gaan worden. Ongetwijfeld zal er nog veel voorbereidend werk voor aanpassing

van alle boekwerken verricht moeten worden. Interessant in het licht van alle vertalingen die door de eeuwen heen hebben plaatsgevonden is misschien om een oude tekst uit het Aramees, de taal waarvan Jezus zich bediende, er bij te houden:

Bron van zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert, Ik geef u een naam opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven. Bundel uw licht in mij – maak het nuttig. Vestig uw rijk van eenheid nu, uw enige verlangen handelt dan samen met het onze. Voed ons dagelijks met brood en met inzicht. Maak de koorden van fouten los die ons vastbinden aan het verleden, opdat wij ook anderen hun mistappen kunnen vergeven. Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden. Uit u wordt geboren de alwerkzame wil, de levende kracht om te handelen, en het lied dat alles verfraait, en zich van eeuwig tot eeuwig vernieuwt.

Rozenkrans bidden bij Zusters Birgittinessen

Al sinds jaar en dag wordt in de kapel van de Zusters Birgittinessen te Uden op elke tweede zondag van de maand 's middags om 15.00 het Rozenhoedje gebeden. Dit is in feite een verkorte versie van het (volledige) Rozenkransgebed, waarbij de Rozenkrans niet driemaal (150 Weesgegroeitjes en 15 Onze Vaders) wordt gebeden, maar slechts eenmaal. Bij het bidden van het Rozenhoedje is het gebruikelijk om bij elk 'tientje' telkens een van de geloofsmysterieën of geheimen, de Geheime van het Licht, de Droevige geheimen, de Glorievolle Geheimen of de Blijde Geheimen, te overwegen. Ook kunnen de aanwezigen hun persoonlijke intenties inbrengen om voor te bidden.

De geschiedenis van de Rozenkrans is niet altijd even duidelijk, soms wordt het

ontstaan toegeschreven aan het feit dat in het grijze verleden het gewone kerkvolk de 150 psalmgebeden niet kon meebidden. Het was voor hen eenvoudiger het Wees Gegroet 150 keer en het Onze Vader 10 keer op te zeggen. Door Paus Pius V werd de christelijke overwinning op de Ottomanen in de Slag bij Lepanto op 7 oktober 1571 toegeschreven aan het bidden van de Rozenkrans door de bevolking en de soldaten. Hij riep daarop de maand oktober uit als Rozenkransmaand in de kathedrale kerk.

Hoe het ook zij, op 12 oktober zal in de Birgittinessen kapel te Uden om 15.00 weer de Rozenkrans worden gebeden, of om nauwkeuriger te zijn, het Rozenhoedje. U bent van harte welkom om deel te nemen.

De slag bij Lepanto, 7-10-1571

Synode gaat niet over hertrouwd gescheiden mensen

Paus Franciscus heeft met de buitengewone synode over het Gezin, die 5 oktober begon, vooral voor ogen een grotere waardering van het christelijk huwelijk als sacrament. Het mag duidelijk zijn dat in de huidige cultuur de Bijbelse visie op huwelijk en gezin nagenoeg onhaalbaar wordt geacht, en eerder als een last dan als goed nieuws wordt ervaren. Wellicht dat dit de reden voor paus Franciscus is om de heiligverklaring van Paulus VI te plannen aan het einde van de synode ter afsluiting ervan.

Paulus VI was een vurig verdediger van het christelijk huwelijk. Zijn befaamde c.q. beruchte encyclyc Humanæ Vitæ bereikte evenwel het tegendeel in de publieke opinie. Het Bijbelse ideaal raakte vrijwel geheel uit beeld. Het is te hopen dat de synode van oktober niet leidt tot een herhaling van Humanæ Vitæ. De verwachtingen zijn immers hooggespannen. Sommigen hopen vurig dat de paus de kerkelijke leer op het punt van gescheiden en hertrouwd mensen bijstelt; anderen vrezen dit juist. Dat zou uitlopen op een herhaling van Humanæ Vitæ. Dit is nu net hetgeen paus Franciscus vreest:

"Ik vind het vervelend dat veel mensen, ook binnen de Kerk, gezegd hebben dat het de synode van de hertrouwd gescheiden mensen wordt, alsof de enige kwestie zou zijn: mogen zij de Communie ontvangen of niet?", aldus de paus tegen journalisten op zijn thuisvlucht vanuit Israël. De kwestie is veel breder. Het gezin bevindt zich in een crisis. Jongeren kiezen nog maar amper voor het huwelijk. Zij verkiezen andere samenlevingsvormen. Het gezin bevindt zich in een crisis omdat het huwelijk zich in een crisis bevindt, is de stellige mening van Franciscus.

Ik hoop dat de paus de synode krijgt zoals hij die voor ogen heeft en niet de synode die zich voornamelijk toespit op die ene kwestie van de gescheiden hertrouwd. Dat is zeker een reëel probleem, maar er ligt een veel complexer probleem aan ten grondslag: weinigen verstaan het huwelijk als een christelijke roeping, gesterkt door de sacramentele genade. De paus heeft de synode niet voor niets de titel 'De pastorale uitdagingen voor het gezin in de context van de evangelisatie' meegegeven, en deze derhalve nadrukkelijk geplaatst in de context van evangelisatie. Evangelisatie heeft geen betekenis als we het los zien van het Evangelie

zelf. Wat Jezus in het evangelie zegt - tegen de Samaritaanse vrouw en tegen de overspelige vrouw - was moeielijk te verteren voor de toehoorders toen en nu. Verget niet dat de apostelen van mening waren dat Jezus' leer aangaande het huwelijk zo moeielijk was, dat zij meenden dat het dan maar beter zo zijn om niet te trouwen. Als de synode trouw is aan het evangelie - kan zij anders? - zal zij op dezelfde reactie kunnen rekenen, en zal het haar taak zijn het vertrouwen te wekken dat het christelijk huwelijk nog steeds aanbevelenswaardig is.

Er is paus Franciscus veel aan gelegen de aandacht te vestigen op het christelijk huwelijk als sacrament. Veel verandering omtrent huwelijk en scheiding ontstaat als men uit het oog verliest dat het huwelijk een sacrament is. Het huwelijk is niet onontbindbaar omdat twee mensen een belofte voor het leven doen. De Kerk kan mensen dispenseren van hun beloften. Dat geldt zelfs voor geloften van kloosterlingen. De Kerk kan evenwel niet een sacrament ongedaan maken. Het huwelijk is onontbindbaar om dezelfde reden als dat we tabernakels hebben: een geconsecreerde hostie kan niet 'gedeconsecreerd' worden, net zomin

Vormelingen komen weer bij elkaar

Na afloop van de vakantie zijn de vormelingen van 2013 weer samengekomen. Het ligt in de bedoeling om deze bijeenkomsten elke twee maanden te herhalen om zo samen verder te groeien in het geloof. In deze bijeenkomsten zal door middel van spel en gesprekken dieper worden ingegaan op actuele thema's.

Natuurlijk zal het versterken van de groepsvorming niet worden overgeslagen, bijvoorbeeld door bij elke bijeenkomst samen de maaltijd te gebruiken, waardoor alle deelnemers zich steeds meer thuis zullen voelen in de parochie. De eerstvolgende bijeenkomst van de vormelingen zal zijn op 7 november.

De vormelingen bijeen voor de gezamenlijke maaltijd.

Workshop Gregoriaans in Uden

Op zaterdag 29 november 2014 organiseert de Sint Petrusparochie in samenwerking met MusicForPeople een workshop Gregoriaans. Thema op deze dag is Ad te levavi cursiveren.

Musicus Marcus de Haard zal deze dag leiden aan de hand van een uitgebreide introductie over de Gregoriaanse muziek. Aan de hand van een Powerpoint presentatie zal worden stilgestaan bij het ontstaan, de ontwikkeling en het gebruik van Gregoriaans. Op een toegankelijke manier zal met basisbegrippen, luistervoorbeelden en de verschillende muziekscripturen worden kennisgemaakt met deze oudste muziekvorm in West-Europa.

Het korles Chanteurs Gregoriaans, onder leiding van Bert de Win en met begeleiding van organist Jan de Laat,

zal een illustratieve rol verzorgen. Hierbij zullen gezangen uit de Advent centraal staan, maar ook andere vertrouwde gezangen worden ten gehore gebracht. En er is uiteraard volop gelegenheid om zelf actief mee te zingen, ook voor degenen die nog nooit eerder Gregoriaans hebben gezongen.

De workshop wordt gehouden van 10.00 tot 15.00 in het Parochiecentrum in Uden. De kosten bedragen € 12,50 inclusief een bescheiden lunch en werkmateriaal. De workshop is bedoeld voor iedereen, dames en heren.

Aanmelding voor 17 november 2014 bij het parochie-secretariaat: Kerkstraat 25, 5401 BC Uden of telefonisch op nummer 0657 - 208 908. Via Email kan ook: muziek@parochiesintpetrus.nl

als het doopsel ongedaan gemaakt kan worden of de wijding van een priester ongedaan gemaakt kan worden. Zelfs een priester die tot de lekenstand is teruggebracht, blijft priester, ook al mag hij het priesterambt niet meer uitoefenen (vandaar dat hij in geval van nood de biecht kan afnemen). Niemand, geen synode en ook een paus niet, kan een geldig sacrament ongedaan maken. Zo ligt de kwestie nu eenmaal. We moeten dan ook niet rekenen op een versoepeling van regelingen omtrent hertrouwd gescheiden mensen in verband met het mogen ontvangen van de

H. Communie. Zij die daar wel op rekenen komen bij voorbaat bedrogen uit. De meeste katholieken hebben weinig besef van het sacramentele karakter van het huwelijk. Het huwelijk is overigens het enige van de zeven sacramenten die niet door een priester of diaken toegediend wordt, maar door leken, door man en vrouw zelf als zij elkaar het jawoord geven. Het is juist het sacrament dat kracht en genade geeft om beloften gestand te kunnen doen. Daar is het de paus om te doen.

Rob Mutsaerts